

[Aksel Larsen.]

ser man sig ikke for at være i stand til at gøre, medmindre man så samtidig sætter afgiftsforhøjelsen på andet papir ned fra 20 øre pr. kg til 10 øre pr. kg; så ser det ud, som om man har gjort ret og skel. Man har for begge slags papir sat den foreslåede afgiftsforhøjelse ned med 10 øre, og det bevirker, at avispapiret stadigvæk er afgiftsfrit, medens andet papir er meget højt beskattet. Ja, man skal ikke misforstå mig, jeg står ikke her og taler for, at avispapir burde belægges med en høj afgift, aldeles ikke. Men jeg anser det ikke for rimeligt, og jeg havde lyst til at bruge meget stærkere ord, at man, medens man omhyggeligt holder avispapir udenfor papirafgiften af grunde, som alle medlemmer af det høje ting kender, ikke blues for at lægge en høj beskatning på almindeligt papir.

Til gengæld for disse mere eller mindre tilsyneladende lettelser foreslår man forhøjelse på andre punkter, om hvilke man regner med, at de i hvert fald vil give så mange penge, at man opnår det samme samlede provenu, som man oprindeligt havde anslået. Det er jo også muligt, det vil være tilfældet, det har jeg ikke været i stand til at regne efter. Der er det at bemærke til disse forslag om ændringer og forhøjelser, at de synes at have en tendens til at vende den tunge ende ned.

Lad os tage ændringsforslagene til lovforslag nr. 26 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven. Ændringsforslag nr. 1 beskæftiger sig med cigaretter og cigaretpapir. Her sætter man cigaretpapiret yderligere op. Der var i finansministerens oprindelige forslag regnet med, at der skulle svares en afgift eller skat af ialt 5½ øre pr. stk. cigaretpapir. Nu sættes den op til 6 øre pr. stk. Det er jo ingen hemmelighed, at det er dem, der ønsker eller er nødt til at spare mest muligt på deres cigaretindkøb, der ruller cigaretterne selv, og man fordyrer nu disse hjemmerullede cigaretter med ½ øre udover, hvad finansministeren havde foreslået. Hvad de fabriksfremstillede cigaretter angår, ligger det, såvidt jeg i hastværk kan se af ændringsforslaget, således, at de billigste cigaretter ifølge finansministerens oprindelige forslag skulle have en forhøjelse af 2 øre pr. stk. — ja, det skulle forøvrigt alle fabriksfremstillede cigaretter have —, og de billigste cigaretter skulle herefter svare i afgift til staten 10,35 øre pr. stk. Ifølge ændringsforslaget skal det nu være ikke 10,35 øre, men 10,70 øre pr. stk., altså ca. 1/3 øre mere. Hvis man går videre frem i tabellen og kommer til de mellemde

og de dyre sorter, viser det sig, at der foreslås kun en afgiftsforøgelse udover den af finansministeren i går foreslåede på 0,05 øre pr. stk. Altså, de billigste cigaretter skal have mellem 1/3 og 1/2 øres forhøjelse udover, hvad finansministeren foreslog i går — sådan er ændringsforslaget —, men de dyreste cigaretter skal praktisk talt kun have den samme forhøjelse, som finansministeren foreslog i går. Jeg ved ikke, om der er nogen, der er i stand til at komme og forklare, at det skyldes rent tekniske årsager og prismæssige beregninger, men jeg ved blot, at de cigaretter, der sælges flest af, naturligvis er de billige, og jeg tror nok, at dette ikke er uden sammenhæng med, at man siger, de billigste cigaretter ikke skal forhøjes med 2 øre, men med op imod 2½ øre, medens de dyreste cigaretter kun skal forhøjes med 2 øre eller en lille smule derover.

Der har været talt så meget om cigaretter i går. Man har udbredt sig om det forargelige og forkastelige i, at der ryges, jeg ved ikke hvor mange milliarder her i landet, og at der ryges mange flere cigaretter nu, end der blev røget i 1945—46. Jeg synes, man skulle holde inde med denne forargelse. I 1945—46 var landet belempret med mere eller mindre rygelige cigaretter, navnlig mindre rygelige, og samtidig var der en streng rationering, der var knaphed på tobaksvarer, og det bevirkede naturligvis altsammen, at forbruget måtte gå op, når der kom nogle mere rygelige varer frem, og når der samtidig kom nogenlunde tilstrækkeligt med varer frem. Jeg synes derfor, man kunne have sparet sig den sammenlignende statistik, man kom med i går, og iøvrigt må jeg måske have lov at minde om, hvad adskillige kloge finansministre tidligere har sagt, at man skal lade være med at bruge moralske begrundelser for skattelove. Det er jo aldeles ikke af moralske grunde, man vil forhøje cigaretprisen, det er for at nedsætte befolkningens forbrug, ikke just af cigaretter, for det håber man vel bliver det samme, men for i al almindelighed at nedsætte befolkningens købekraft og dens forbrug.

Der er i forbindelse med ændringen i tobaksskatten noget, som virker lidt påfaldende. Det er det, at de i ændringsforslag nr. 5 til lovforslag nr. 26 foreslåede ændrede satser for afgifterne på cigarer og cigarillos, såvidt jeg kan se, bevirker, at afgifterne på cigarer og cigarillos bliver mindre end foreslået af finansministeren i går. Det er muligt, man er i stand til at komme med saglige grunde herfor — jeg ved det ikke —, men jeg ved i hvert fald,